

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

TOMIL s.r.o.,
se sídlem Gen. Svatoně 149, Litomyšlské Předměstí, Vysoké
Mýto

zastoupený advokátem JUDr. Janem Malým,
se sídlem Sokolovská 49/5, Praha 8

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2020, č. j MZP/202/550/861,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 2. 7. 2020, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu v Hradci Králové, ze dne 25. 2. 2020, č. j. Česká inspekce životního prostředí/45/2020/1788.
2. K podstatě sporu uvedla, že rozhodnutím České inspekce životního prostředí jako správního orgánu I. stupně byla shledána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 34 odst. 5 písm. c) zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „chemický zákon“), za což jí byla uložena pokuta ve výši 7 000,- Kč. Přestupku se měla dopustit tím, že jako následný uživatel uvádějící na trh v České republice nebezpečnou chemickou směs *TECCHI - odstraňovač skvrn*, balení o hmotnosti 500 g, nezajistila dle ustanovení čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 199/45 ES a o změně nařízení (ES) Č. 1907/2006, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení CLP“), aby tato směs byla označena v souladu s požadavky ustanovení 51.17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP. Na označení předmětné směsi totiž nebyla uvedena věta P501 (*Odstraňte obal/obsah,..*), která je povinná pro směs klasifikovanou jako Acute Tox. 4; H302, určenou k prodeji spotřebiteli dle čl. 28 odst. 2 nařízení CLP.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně v prvním žalobním bodu především brojila proti vágnímu vymezení skutkové podstaty přestupku, z jehož spáchání byla žalobkyně shledána vinnou. Podle ustálené judikatury správní soudů se i v oblasti správního trestání uplatňují základní trestněprávní principy, a to zejména princip *nullum crimen sine lege*. Zde žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 9 A 123/2016-59 ze dne 14. června 2018, jmenovitě na to, že z uvedené zásady pak vyplývá mimo jiné požadavek na určité, jasné a přesné vyjádření skutkových podstat deliktů a zákaz analogie v neprospěch odpovědné osoby; není tak přípustné zejména rozšiřování podmínek odpovědnosti za správní delikty nad rámec stanovený příslušnými zákony.
4. Rovněž podle rozsudku Nejvyššího správní soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006-96 pak platí, že *„definování skutkové podstaty pak musí být dostatečně určité, konkrétní a jednoznačné“*, a dále že *„aby postih za správní delikt odpovídal požadavku předvídatelnosti právní regulace a umožnil každému předem „volit“ mezi jednáním v souladu se zákonem (za které nebude postižen) a jednání v rozporu se zákonem, za něž mu hrozí postih veřejnoprávní sankcí, musí mít dostatečnou možnost předem rozpoznat, jaké jednání je zákonem či judikaturou považováno za zákonné a jaké za protiprávní.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

5. Platné a účinné ustanovení § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona zní takto: „*Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor se dopustí přestupku tím, že uvede na trh látku nebo směs klasifikovanou jako nebezpečná, aniž by zajistil její označení a zabalení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí.*“ Žalobkyni bylo v rozhodnutí Česká inspekce životního prostředí vytýkáno, že výrobek nebyl označen větou P501, ve znění „*Odstraňte obal/obsah...*“
6. Žalobkyně je ale přesvědčena, že tato věta nepředstavuje právní povinnost, jejíž absence by mohla být kvalifikována jako přestupek podle předmětného ustanovení chemického zákona.
7. Podle tabulky 6.5 nařízení CLP má být věta „*Odstraňte obal/obsah...*“ doplněna slovy „Podle místních/regionálních/státních/ mezinárodních předpisů. Nicméně přesně znění věty, jejíž upřesnění nařízení přímo vyžaduje, není známo. Ani Česká inspekce životního prostředí, ani žalovaný neuvádějí ve svých rozhodnutích, jak má daná věta znít nebo kdo danou větu upřesnil, aby se mohla stát právně závaznou. S odkazem na bod 4 Cl. II této žaloby pak tedy nelze předmětné jednání žalobkyně kvalifikovat jako přestupek, když není zřejmé, která konkrétní povinnost měla být porušena.
8. Nařízení CLP takovou povinnost, kterou podle rozhodnutí ČIŽP a žalovaného žalobkyně nesplnila, neobsahuje, a tudíž jednání žalobkyně nemůže být posouzeno jako přestupek. Konstatuje-li tak ČIŽP ve svém rozhodnutí, potvrzeno, že na předmětném výrobku nebyla uvedena věta P501, a z tohoto důvodu byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle chemického zákona, jedná se o rozhodnutí, které je nezákonné.
9. Dále žalobkyně namítla, že i kdyby byla dovozena její právní povinnost z vytýkaného ustanovení čl. 28 odst. 2 nařízení CLP, podle kterého pokud je určitá látka nebo směs dodávána široké veřejnosti, uvádí se na štítku jeden pokyn pro bezpečné zacházení týkající se odstraňování dané látky nebo směsi, jakož i odstraňování obalu, s výjimkou případů, kdy to podle článku 22 není vyžadováno, tak byla žalobkyni daná povinnost naopak vrchovatě splněna, a to vyobrazením piktogramu ČSN 77 0053. Tento piktogram nazvaný „Obaly- Odpady z obalů - Pokyny a informace o nakládání s použitým obalem“ zcela vyhovuje požadavku čl. 28 odst. 2 nařízení CLP. Tudíž nelze uzavřít, že by požadovaná instrukce v obsahu požadované věty P501 nebyla uvedena na obalu, tím méně, že by nebylo zajištěno označení látky uváděné na trh v souladu s nařízením CLP. Daný piktogram odpovídá lépe cíli, které dané ustanovení sleduje, tedy ochraně spotřebitele jako konečného uživatele výrobku, než výše zmíněná nekonkretizovaná věta P501.
10. Zcela nepřiléhavá je pak argumentace žalovaného o využitelnosti piktogramu pouze na nakládání s komunálním odpadem vyjma odpadu nebezpečného. Žalovaný uvádí, že nelze akceptovat názor, že piktogram znázorňující odložení odpadu do sběrné nádoby je dostačující a adekvátní požadavkům nařízení CLP. Zákonný základ této úvahy, však uveden není.
11. Naopak výkladem *e ratione legis* se nutně dojde k závěru, že zvolený piktogram mnohem lépe vyhovuje ochraně spotřebitele než věta P501. I to způsobuje nezákonnost rozhodnutí správních orgánů. Nad rámec potřebné argumentace pak žalobkyně upozorňuje na to, že oba správní orgány ve svých rozhodnutích uvádějí v odůvodněních větu „*Výrobce/dodavatel upřesní, zda se požadavky na odstranění vztahují na obsah, obal nebo na obojí*“, která ovšem v souvislosti s předmětnou větou P501 není v celém nařízení nikde uvedena.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

12. Konečně žalobkyně uvedla, že pokud by byla shledána vinnou ze spáchání přestupku podle napadeného rozhodnutí, vytýká oběma rozhodnutím jak volbu správního trestu i jeho výměry, tak i nedostatek odůvodnění ve vztahu ke zvolenému druhu správního trestu a jeho výměry. Žalobkyně je společností (jak ostatně ve svém vyjádření správní orgány uvádějí), která působí na vymezeném trhu delší dobu, a za celou dobu jejího působení nebyly shledány žádné nedostatky v označování jejích výrobků. Proto se jeví nanejvýš nepřiměřené, že nebylo jako správní trest zvoleno napomenutí, které by v dané věci bylo přiléhavější, *nota bene* bez řádného odůvodnění tohoto rozhodnutí, což je opět v rozporu s judikaturou správních soudů (k tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. prosince 2007, č. j. 3 As 32/2007-48).
13. Proto žalobkyně navrhla, aby soud případně vzhledem k okolnostem případu, kdy žalobkyně po materiální stránce podle svého přesvědčení zcela naplnila povinnost předepsané spotřebitelské instrukce, když je žalobkyni vytýkáno její formální provedení, změnil trest pokuty ve výši 7 000 Kč na trest napomenutí v souladu s § 78 odst. 2 soudního řádu správního.
14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že při kontrole prováděné Českou inspekcí životního prostředí byl zjištěn nedostatek v označení výrobku „*TECCHI – odstraňovač skvrn*“, který žalobkyně uváděla na trh a který byl určen k prodeji spotřebiteli. Výrobek (chemická směs) byl klasifikován jako Acute Tox. 4; H302, Eye Dam. 1; H318. Nedostatek označení spočíval v tom, že na označení nebyla uvedena věta P501 (*Odstraňte obal/obsah...*). Tato věta je povinná pro směsi klasifikované mj. jako Acute Tox.4; H302, které jsou určeny k poději široké veřejnosti v souladu s čl. 28 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, ... (nařízení CLP).
15. K žalobní námitce o vágním vymezení skutkové podstaty žalovaný uvedl, že žalobkyně byla uznána vinou ze spáchání přestupku podle § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona „*Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor se dopustí přestupku tím, že uvede na trh látku nebo směs klasifikovanou jako nebezpečná, aniž by zajistil její označení a zabalení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí*“. Skutková podstata přestupku je definována zcela jasně, popis jednání, kterým byla skutková podstata přestupku naplněna, je podrobně popsán ve výroku prvoinstančního rozhodnutí.
16. Žalovaný zde odkázal na str. 6 svého rozhodnutí, kde je podrobně popsána problematika povinnosti dodavatelů označovat a balit látky a směsi uváděné na trh. Jedním z požadavků na označení směsí klasifikovaných jako kontrolovaná směs, které jsou určeny široké veřejnosti, je označení obalu větou P501. Jestliže tato věta na obalu není, je tím naplněna skutková podstata přestupku podle § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona. Uvedenou větu „*Odstraňte obsah/obal ...*“ musí doplnit povinná osoba, která uvádí směs na trh, tedy žalobkyně jako následný uživatel. Větu musí doplnit konkrétním způsobem odstranění směsi či obalu znečištěného směsí podle platné legislativy upravující nakládání s nebezpečnými odpady.
17. Pokud jde o použití piktogramu znázorňujícího nakládání s odpadem, žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil použití uvedeného piktogramu na str. 7, s tím, že se nejedná o adekvátní označení splňující požadavek nařízení CLP. Uvedený piktogram

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

skutečně vyjadřuje odložení běžného odpadu (komunálního) do sběrných nádob (popelnice, kontejnery), není použitelný jako instrukce pro nakládání s odpady nebezpečnými, které vyžadují jiný, přísnější režim.

18. Pokud jde o volbu formy trestu (pokuty) i její výše, ta je v rozhodnutí prvoinstančního orgánu řádně odůvodněna, ČIŽP postupovala při úvaze o výši pokuty zejména podle § 37 a násl. přestupkového zákona č. 250/2016 Sb., kdy hodnotila jednotlivá kritéria na posuzovaný případ dopadající. Odůvodnila také zvolenou formu správního trestu. Žalovaný se s hodnocením přestupku i zvolenou formou trestu ztotožnil, hodnocení přestupku dále doplnil. S případnou navrhovanou změnou trestu pokuty na trest napomenutí žalovaný nesouhlasil.
19. Při jednání soudu dne 23. listopadu 2022 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobkyně navrhl, aby soud zrušil jak rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 2. 7. 2020, tak i rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 25. 2. 2020, případně aby soud moderoval uloženou sankci tak, že ji změnil na napomenutí. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

20. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
21. Soud z obsahu správního spisu konstatoval, že Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Hradec Králové, oznámila dne 5. 8. 2019 žalobkyni zahájení kontroly zaměřené, na plnění povinností podle zákona č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle právních předpisů vydaných k jeho provedení a přímo platných předpisů Evropské unie.
22. Spis dále obsahuje protokol o kontrole ze dne 13. 8. 2019, v němž je mimo jiné uvedeno, že žalobkyně vyrábí a uvádí na trh v České republice výrobek – směs „TECCHI – odstraňovač skvrn“ balení o hmotnosti 500 g. Tento výrobek je klasifikován jako Acute Tox. 4; H302, Eye Dam. 1; H318. Pokud jde o poskytování informací podle chemického zákona, inspekce shledala porušení ust. čl. 17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP, protože na štítku směsi „TECCHI – odstraňovač skvrn“ nebyla uvedena věta P501 - Odstraňte obal/obsah...“. Tato věta je povinná pro směs klasifikovanou jako Acute Tox. 4; H302, určenou k prodeji spotřebiteli podle čl. 28 odst. 2 nařízení CLP.
23. Dne 14. 10. 2019 vydala Česká inspekce životního prostředí, oblastní inspektorát Hradec Králové příkaz, kterým rozhodla že žalobkyně je vinna z přestupku, neboť jako dodavatel nebezpečné chemické směsi „TECCHI – odstraňovač skvrn“ nezajistila aby tato směs byla označena v souladu s požadavky ust. čl. 17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP, neboť na jejím označení nebyla uvedena věta P501 (Odstraňte obal/obsah ...), která byla povinná pro směs klasifikovanou jako Acute Tox. 4; H302.
24. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně odpor a věci se následně dne 12. 2. 2020 konalo ústní jednání, při němž zástupce žalobkyně argumentoval v její prospěch poukazem na to,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

že svou povinnost splnila uvedením piktogramu o odstraňování obalu, jehož význam je identický s vytýkanou větou P501.

Správní orgán I. stupně dne 25. 2. 2020 rozhodl, že žalobkyně je vinna tím, že jako následný uživatel, uvádějící na trh v České republice nebezpečnou chemickou směs „TECCHI – odstraňovač skvrn“, balení o hmotnosti 500 g, nezajistil dle ustanovení čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení CLP“), aby tato směs byla označena v souladu s požadavky ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP. Na označení předmětné směsi, která byla klasifikovaná jako Acute Tox. 4; H302, Eye Dam. 1; H318 a byla určena k prodeji spotřebiteli, nebyla uvedena věta P501 (Odstraňte obal/obsah...). Tato věta je mj. povinná pro směs klasifikovanou jako Acute Tox. 4; H302, určenou k prodeji spotřebiteli dle čl. 28 odst. 2 nařízení CLP. ... Uvedená nebezpečná chemická směs, která byla klasifikována s nebezpečností pro zdraví, byla obviněným uvedena na trh v České republice a nebyla označena v souladu s ustanovením čl. 17 Č.j.: ČIŽP/45/2020/1788 Sp.zn.: ZN/ČIŽP/45/3838/2019 Strana 2 nařízení CLP (hlava III). Tímto obviněný porušil povinnost stanovenou čl. 4 odst. 4 nařízení CLP (Pokud je látka nebo směs klasifikována jako nebezpečná, dodavatelé zajistí, aby látka nebo směs byla před uvedením na trh označena a zabalena v souladu s hlavami III a IV).

25. Tím žalobkyně spáchala přestupek podle ustanovení § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona, za který jí byla uložena podle ustanovení § 34 odst. 21 písm. a) chemického zákona pokuta ve výši 7.000 Kč (slovy: sedm tisíc korun českých)
26. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
27. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
28. První žalobní námitka spočívá v tvrzení, že jak žalovaný, tak správní orgán I. stupně vymezili vágně skutkovou podstatu přestupku, z jeho spáchání byla žalobkyně shledána vinnou.
29. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.
30. Především konstatuje, že napadené rozhodnutí není v rozporu s judikaturou, na kterou žalobkyně na straně 3 své žaloby odkazuje. Není sporu o tom, že nezbytnou vlastností každého rozhodnutí, jímž je ukládána veřejnoprávní sankce za deliktní jednání, je jasné, určité a srozumitelné vymezení jednání – ať již konání nebo opominutí – kterým měl být konkrétní delikt spáchán.
31. Ve výroku napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, však takové jasné, určité a srozumitelné vymezení deliktního jednání žalobkyně obsaženo je: přestupek žalobkyně spočívá v tom, že jako subjekt, který na trh v České republice uvádí nebezpečnou chemickou směs „TECCHI – odstraňovač skvrn“, nezajistila dle ustanovení čl. 4 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, ve znění pozdějších předpisů (nařízení CLP), aby tato směs byla označena v souladu s požadavky ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP, jelikož na označení předmětné směsi, která byla klasifikovaná jako Acute Tox. 4; H302,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

Eye Dam. 1; H318 a byla určena k prodeji spotřebiteli, nebyla uvedena věta P501 (Odstraňte obal/obsah...).

32. Podle napadeného rozhodnutí tedy spočívá podstata deliktního jednání – přestupku podle ust. § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona - žalobkyně v tom, že na obale výrobku - chemické směsi s označením „TECCHI – Odstraňovač skvrn“ neuvedla povinný údaj o způsobu, jakým má být naloženo s obalem, resp. obsahem tohoto výrobku, a to tak, jak ukládá chemický zákon, resp. nařízení CLP.
33. Podle ust. § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona *Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor se dopustí přestupku tím, že uvede na trh látku nebo směs klasifikovanou jako nebezpečná, aniž by zajistil její označení a zabalení podle přímo použitelného předpisu Evropské unie o klasifikaci, označování a balení látek a směsí.*
34. V projednávané věci je takovým přímo použitelným předpisem Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení CLP).
35. Podle ust. článku 17 odst. 1 písm. g) nařízení CLP *Látka nebo směs klasifikovaná jako nebezpečná a zabalená v obalu musí být označena štítkem, který obsahuje tyto prvky: popřípadě náležité pokyny pro bezpečné zacházení v souladu s článkem 22.*
36. Podle ust. článku 28 odst. 2 nařízení CLP *Pokud je určitá látka nebo směs dodávána široké veřejnosti, uvádí se na štítku jeden pokyn pro bezpečné zacházení týkající se odstraňování dané látky nebo směsi, jakož i odstraňování obalu, s výjimkou případů, kdy to podle článku 22 není vyžadováno. Ve všech ostatních případech se pokyn pro bezpečné zacházení týkající se odstraňování nevyžaduje, pokud je zřejmé, že odstraňování látky nebo směsi nebo obalu nepředstavuje nebezpečí pro lidské zdraví ani životní prostředí.*
37. Žalovaný, resp. již správní orgán I. stupně v odůvodnění svých rozhodnutí vyložili, že předmětný výrobek uváděný na trh s obchodním názvem „TECCHI – Odstraňovač skvrn“, je chemickou směsí, která byla pokud jde o toxicitu klasifikována jako Acute Tox. 4; H302, Eye Dam. 1; H318.
38. Z přímo použitelného předpisu evropského práva, jímž je již citované nařízení CLP, pak vyplývá, že chemická směs s takto klasifikovanou toxicitou musí podle přílohy IV, tabulky 6.5 **Pokyny pro bezpečné zacházení – odstraňování** obsahovat informaci o tom, jak má být odstraněn obal, resp. obsah takového výrobku. Nařízení CLP zde nařizuje použití věty P501 ve znění „Odstraňte obsah/obal ...“, přičemž konkrétní způsob odstranění obsahu, resp. obalu pak bude upřesněn podle místních/regionálních/státních/mezinárodních předpisů.
39. Soud tedy nepochybuje o tom, že přestupku podle ust. § 34 odst. 5 písm. c) chemického zákona se žalobkyně podle napadeného rozhodnutí dopustila tím, že na obalu výrobku s názvem „TECCHI- Odstraňovač skvrn“ neuvedla předepsanou informaci o způsobu odstranění obsahu, resp. obalu toho výrobku, a to ve formě požadované nařízením CLP, tedy za použití věty „Odstraňte obsah/obal ...“. Deliktní jednání žalobkyně tedy jak v napadeném rozhodnutí, tak již v rozhodnutí správního orgánu I. stupně dostatečně jasně popsáno.
40. Pro úplnost soud konstatuje, že žalobkyně v podané žalobě nijak nezpochybnila zjištění žalovaného, resp. správního orgánu I. stupně, že toxicita chemické směsi - výrobku

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

s názvem „TECCHI – Odstraňovač skvrn“ je klasifikována jako Acute Tox. 4; H302, Eye Dam. 1; H318, z čehož pak vyplynula povinnost aplikovat normu nařízení CLP příkazující použít větu P501.

41. Žalobkyně dále vytýkala, že ani žalovaný, ani správní orgán I. stupně nijak nevyložili, jak by věta „Odstraňte obsah/obal ...“ podle tabulky 6.5 měla být upřesněna, a tudíž není zřejmé, kterou konkrétní povinnost měla žalobkyně porušit.
42. Tento argument je podle názoru soudu založen na nesprávné interpretaci citovaného pokynu v příloze IV, tabulky 6.5 **Pokyny pro bezpečné zacházení – odstraňování** nařízení CLP.
43. Soud zde má shodně se žalovaným za to, že ono *upřesnění* není úkolem orgánů veřejné moci, ale právě toho subjektu, který předmětný výrobek – chemickou směs s zjištěnou mírou toxicity – uvádí na trh. Jeho povinností tedy je, aby v závislosti na tom, jak je taková chemická směs klasifikována, podle místních/regionálních/státních/mezinárodních předpisů upřesnil, jak konkrétně je nutno s obalem od výrobku, resp. se nepotřebným zbytkem výrobku naložit.
44. Výrobce či distributor tuto povinnost tedy splní tak, že na obal výrobku umístí předepsanou větu, začínající slovy „Odstraňte obsah/obal ...“, v níž místo [...] uvede konkrétní popis toho, jak má spotřebitel s konkrétním obalem od konkrétního výrobku zacházet.
45. Argumentaci v odstavci 6. žaloby tedy soud shledává za dezinterpretaci citované normy nařízení CLP a odmítl ji jako nedůvodnou.
46. Dále žalobkyně v odstavci 7. žaloby namítala, že povinnost informovat spotřebitele o tom, jak má odstranit obsah, resp. obal výrobku, splnila tím, že na výrobek umístila piktogram podle normy ČSN 77 0053, znázorňující způsob nakládání s tímto obalem.
47. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.
48. V projednávané věci není podstatné to, zda žalobkyně umístila na obal předmětného výrobku piktogram podle normy ČSN 77 0053, ale to, že se tam nenachází informace o způsobu odstranění obsahu, resp. obalu, v té podobě, jakou předepisuje chemický zákon a přímo použitelné nařízení CLP. Z nařízení CLP nevyplývá nic o tom, že by větu P501 „Odstraňte obsah/obal ...“ bylo možno nahradit označeným piktogramem. Takový závěr nelze vyvodit ani z textu článku 28 odst. 2 nařízení CLP, které stanoví právě a pouze to, že *Pokud je určitá látka nebo směs dodávána široké veřejnosti, uvádí se na štítku jeden pokyn pro bezpečné zacházení týkající se odstraňování dané látky nebo směsi, jakož i odstraňování obalu, s výjimkou případů, kdy to podle článku 22 není vyžadováno.*
49. Smyslem této normy je zjednodušení informací o bezpečném zacházení při odstraňování dané látky nebo směsi, ale nevyplývá z něj nic o tom, že by se tak mělo dít jiným způsobem, než který je předepsán nařízením CLP.
50. Konečně žalobkyně vytýkala nesprávnou volbu jak uložené sankce, tak její výše.
51. Podle ust. § 35 zákona o přestupcích *za přestupek lze uložit správní trest*
 - a) napomenutí,
 - b) pokuty,
 - c) zákazu činnosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

d) *propadnutí věci nebo náhradní hodnoty,*

e) *zveřejnění rozhodnutí o přestupku.*

52. Podle ust. § 37 zákona o přestupcích *při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména*

a) *k povaze a závažnosti přestupku,*

b) *k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,*

c) *k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,*

d) *u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,*

e) *u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,*

f) *u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,*

g) *u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,*

h) *u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,*

i) *u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.*

53. Podle ust. § 38 zákona o přestupcích *povaha a závažnost přestupku je dána zejména*

a) *významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,*

b) *významem a rozsahem následku přestupku,*

c) *způsobem spáchání přestupku,*

d) *okolnostmi spáchání přestupku,*

e) *u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou,*

f) *délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,*

g) *počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.*

54. Soud především konstatuje, že žalobkyně tuto námitku koncipovala velmi volně, jen s odkazem na obecný požadavek přiměřenosti ukládané sankce.

55. Tento požadavek soud samozřejmě respektuje, nicméně v projednávané věci nemá za to, že by jej správní orgány ignorovaly.

56. Soud především konstatuje, že volba druhu sankce a její výše je předmětem správního uvážení, jak ostatně se konstatuje v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2007, č. j. 3 As 32/2007-48, na který žalobkyně odkázala. Do tohoto uvážení pak správní soud zasahuje jen tehdy, pokud by zjistil, že vychází z nesprávných či neexistujících

skutkových zjištění, nebo že odporuje zásadám logického uvažování, případně že nebylo provedeno vůbec.

57. Česká inspekce životního prostředí v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 25. 2. 2020 srozumitelně vyložila, jakými úvahami dospěla k závěru o volbě druhu sankce a o její výši a sankce byla uložena v zákonných mezích. Žalobkyně naopak nijak nevyložila, proč má za to, že způsob a výše sankce nebyly řádně odůvodněny.
58. Jedinou námitka žalobkyně zde spočívala v tvrzení, že na vymezeném trhu působí delší dobu a že dosud v jejím působení nebyl shledáný nedostatek, takže by vhodnější sankcí bylo napomenutí.
59. Skutečnost, že žalobkyně na trhu působí již od roku 1998, správní orgán I. stupně reflektoval, a zohlednil ji, přičemž z mezí správního uvážení nijak nevybočil. Soud tedy neshledal důvod do tohoto uvážení jakkoliv zasáhnout.
60. Pokud pak se týká přiměřenosti uložené sankce co do její výše, správní orgány vzaly v úvahu, že žalobkyně je středním podnikem s ročním obratem cca 15 miliónů Eur (viz str. 10 dole rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Soud proto, vycházející z toho, že za přestupek podle ust. § 34 odst. 21 písm. a) chemického zákona je možno uložit pokutu až do výše 5 miliónů Kč, konstatuje, že pokuta ve výši 7 000 Kč dopadá do poměrů žalobkyně zcela nepatrně, srovnatelně s pouhým napomenutím.
61. Soud tedy neshledal důvod k moderaci uložené sankce podle ust. § 78 odst. 2 soudního řádu správního.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

62. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
63. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 3 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 23. listopadu 2022

JUDr. Slavomír Novák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.